

nen og sagt, at naar de ikke maa paatage sig de Stillinger, som nærmere ere præciserede i Ændringsforslaget, saa maa Betingelsen for, at dette kan kræves, ogsaa for disse Tjenestemænds Vedkommende være, at der kommer en ny Lønningslov. Det forekommer mig ikke, at der er Anledning til at stille Dommerne paa en Maade, som er forskellig fra den, man vil gøre gældende overfor de andre højeste Tjenestemænd. Jeg hørte nu, at det ærede Medlem fra Frederiksberg sagde, at hvis det skulde vise sig, at den Bestemmelse om, hvorledes Departementschefer og visse andre i første Stykke nævnte Tjenestemænd have at forholde sig, skulde medføre, at det Tid efter anden ikke blev muligt at skaffe tilstrækkelig god Tilgang til disse Stillinger, ja, saa blev det Ministeriets Sag at komme med Forslag om nye og bedre Lønninger. Men det forekommer mig, at saa er der gaaet for lang Tid, thi det maa da altsaa være dokumenteret, at det ikke er lykkedes at faa tilstrækkelig gode Kræfter; det maa da altsaa have vist sig, at de Mænd, man har faaet ind, enten ere saadanne, som have været økonomisk uafhængige, saa at man har givet særlig de økonomisk velstillede Adgang til at komme ind paa disse højest betroede Embedsstillinger i Staten og for den Sags Skyld ogsaa i Kommunerne, eller ogsaa maa det have vist sig, at den Tilgang, man har faaet, ikke stod Maal med den, man tidligere havde til sin Raadighed, og at de vedkommende i Udøvelsen af deres Gerning paa Grund af bristende Evner lod noget tilbage at ønske. Det forekommer mig, at man ikke bør behøve at gøre saadanne Erfaringer, forinden man stiller disse Embedsmænd paa samme Maade som Dommerne og siger, at vil man stille disse Kræv til dem, maa man selvfølgelig ogsaa byde de Lønninger, som ville holde dem skadesløse i Anledning af det Forbud mod at overtage Bierhverv, som man nu vil paalægge dem. Man maa, naar man vil gribe ind paa disse Omraader, først og fremmest, som jeg tillod mig at sige, have Øje for, hvad der er Statens Interesse, og hvad man med Rette kan kræve fra Statens Side, men man maa ogsaa have Øje for, at Tjenestemændene paa mange forskellige Maader have godt af at komme i Berøring, i intim Forbindelse med private Forretninger, og man maa ikke fratage dem den Ret, som de i Øjeblikket have og efter min Formening burde beholde, til at anvende deres Fritid paa en saadan Maade, at de have baade

Gavn og Glæde af den, naar det ikke kolliderer med den Stillings Interesser, som de varetage i Staten.

Den ærede sidste Taler kom ind paa en Omtale af Bestemmelsen i Lovforslaget om, at de Tilladelser, der gives, skulde være gældende indtil Aaret 1917. Jeg tillod mig allerede ved Lovforslagets første Behandling at sige, at det forekom mig, dette Aarstal 1917 var noget vilkaarligt valgt, det var valgt som 8 Aar efter det Tidspunkt, da Kommissionen blev nedsat. Der er jo ikke nogen, der i dette Øjeblik kan sige med Sikkerhed, hvornaar dette Lovforslag vil blive ophøjet til Lov. Det forekommer mig derfor, at det havde i hvert Tilfælde været rimeligt, om man forandrede dette til 8 Aar efter Lovens Stadfæstelse, idet Tjenestemændene da i de 8 Aar kunde opnaa 2 Alderstillæg efter Lovens Ikrafttræden. Men i det hele taget er jeg ganske enig med det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer) i, at det ikke er rigtigt at fastsætte en Tidsgrænse, men at de Vilkaar, under hvilke de nuværende Tjenestemænd sidde, skulde gælde for dem, saa længe de ere i Stillingen, blot med den ene Indskrænkning, som indeholdes i § 1, og hvis man vil træffe skærpene Bestemmelser for Fremtiden, kunne de kun faa Gyldighed for de Embedsmænd, som Tid efter anden træde til.

Jeg skal altsaa tillade mig paa nærværende Tidspunkt at anbefale at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 8. Hvordan det nu end gaar dette Ændringsforslag under dets senere Vandring, om det bliver stemt ned, eller det bliver taget tilbage og maaske dukker op senere, vil jeg dog blot anmode om, at man vil tage under Overvejelse at fjerne Bestemmelsen i § 1, 3die Stykke, om, at Hustruen ikke maa have noget som helst Bierhverv, og optage den Bestemmelse i § 3, at de Tjenestemænd under Administrationen, som her ere nævnte, skulde være stillede paa samme Maade som Dommere. Under den Forudsætning vil jeg kunne gaa med til et Lovforslag af et saadant Indhold, skønt jeg fremdeles er af den Mening, at hele Lovforslaget er overflødigt.

Sabroe: Det glæder mig, at det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) er til Stede i Dag; jeg haaber, det ærede Medlem vil blive til Afstemningen over de Ændringsforslag, der foreligge til anden Behandling af det Forslag, vi beskæftige os med her. Jeg havde egentlig ventet mig, da det ærede Medlem havde Ordet i